

DE ZEGSWIJZEN ROND SNEUVELEN

De zegswijzen rond sneuvelen staken vol bittere ironie.

Ze spraken van: *hij is ontploft, hij is uit zijn vel gesprongen, zijn vel was flauw* (deerlijk toegetakeld) of *hij was te curieus* ('t moest er van komen).

'Ontploft !' was ook een brute verwensing.

Een seminarist miste zijn preekstoel.

Bij een moedige aalmoezenier of seminarist hing er zelfs *poer aan zijn Paternoster*. Zij *gingen de hemel bekeren*.

Bron: Siegfried Debaeke